<u>בית המשפט המחוזי בירושלים</u>

ת"פ 67104-01-20
בפני כב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן,
מ' בר-עם, ע' שחם

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טלפון: 073-3924600 פקס: 03-5163093 להלן: "**המאשימה**"

- נ ג ד -

1. **בנימין נתניהו**

באמצעות ב"כ עו"ד עמית חדד ואח'

מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב, 6423902

טלפון: 03-5333313; פקס: 03-5333314

2. **שאול אלוביץ'**

3. **איריס אלוביץ'**

שניהם באמצעות ב"כ עו"ד ז'ק חן ואח'

מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב, 6423902

טלפון: 03-6932077; פקס: 03-6932082

4. **ארנון מוזס**

באמצעות ב"כ עוה"ד שרון קליינמן ואח'

מרחוב תובל 40 (מגדל ספיר), רמת גן, 5252247

טלפון: 03-6120011; פקס: 03-6121100 להלן: "**הנאשמים**"

<u>תגובת המאשימה לבקשת הנאשמים 1-3 לקבלת תרשומת שערך סנ"צ בן חמו במהלך שיחות המו"מ עם ניר חפץ</u>

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 20.10.2026 מתכבדת המאשימה להגיש את תגובתה לבקשת הנאשמים לקבל לידיהם טבלה שערך סנ"צ בן-חמו במהלך שיחה עם ניר חפץ לקראת הסכם עד מדינה שנחתם עמו וכל תרשומות אחרת שערך סנ"צ בן חמו בהקשר זה.

1. בפתח הדברים תבקש המאשימה לעדכן, כי בעקבות החלטת בית המשפט, היא פנתה ליחידה החוקרת, על מנת לברר אם התרשומות הספציפית שאליה התייחסו הנאשמים בבקשה מצויה בידיה; וכן על מנת לברר אם קיימות תרשומות אחרות שנערכו על ידי סנ"צ בן-חמו בקשר לניהול המשא-ומתן עם ניר חפץ. על פי עדכון שנמסר מהיחידה החוקרת, לא אותרו מסמכים כאלה.
2. בנסיבות אלה, ממילא ההכרעה בנימוקים העקרוניים שהעלו הנאשמים בבקשה שהגישו על מנת לתמוך בכך שהתרשומת האמורה היא בגדר חומר חקירה - מתייתרת.
3. עם זאת, בבחינת למעלה מן הדרוש, המאשימה מוצאת לנכון להבהיר בתמצית כי לעמדתה, אף אם הטבלה שערך סנ"צ בן-חמו במהלך החקירה היתה מאותרת, לא היה מקום להעברתה,

בהיותה תרשומת שערך חוקר לעצמו, ושלגביה אין זכות עיון על פי הדין והפסיקה.

4. המשא ומתן שנערך עם חפץ לקראת החתימה על הסכם עד המדינה תועד באופן מלא. כך, להגנה נמסרו, **ולבית המשפט הוגשו זה מכבר**, תיעוד חזותי של השיחות שערכו עמו החוקרים לקראת החתימה על הסכם עד המדינה, תמלילים של שיחות אלה, ראשי פרקים שנרשמו לקראת החתימה על הסכם עד המדינה, וכן הסכם עד המדינה עצמו (ראו: נ/1907, נ/1909, נ/1911, נ/1914, נ/1919, נ/1923,צ נ/1926, נ/1928, נ/1943, נ/1945, נ/1947, נ/1948, נ/1949, נ/1950, נ/1951, ת/406). בכלל זה, ועובדה זו משתקפת מן הבקשה עצמה, הועברו להגנה תיעוד חזותי ותמלילים של השיחות שנערכו בין סנ"צ בן-חמו לחפץ (נ/1948, נ/1950, נ/1951). הנה כי כן, בפני ההגנה נפרשה תמונה מלאה, ומתועדת, של המגעים עם חפץ.

5. על רקע תיעוד מקיף וכולל זה שנמסר להגנה, ברור כי התרשומת שערך בן-חמו **אינה** חומר "הנוגע במישרין לגיבוש גרסתו של עד המדינה חפץ ולמהימנותו" (סעיף 10 לבקשה); אלא מדובר, על פי עדותו של בן חמו עצמו, כמו גם על פי חילופי הדברים בינו לבין חפץ בזמן אמת, בתרשומת שבן-חמו ערך לעצמו, במהלך החקירה, **ככלי עזר** למעקב אחר הדברים שמסר לו חפץ ואשר מתועדים באופן מלא בתיעוד החזותי.

6. כך, בעדותו בבית המשפט הסביר בן חמו: "הדף הוא רישום של נקודות **<u>בשבילי</u>**, **התמליל ברור זה בווידאו, מה רשמתי בדף איזה מילה באמת שאני לא יכול לזכור**" (פרוטוקול עמ' 59757, שורות 14-15). במילים אחרות, בן חמו עורך לעצמו תרשומת תוך כדי החקירה, מדובר בתרשומת חלקית שאינה כוללת את חילופי הדברים המלאים, והתיעוד המלא והמחייב של השיח עם חפץ הוא התיעוד החזותי, המצוי בידי הנאשמים.

7. תרשומת כזו, להבדיל מחומר גלם ראייתי, אינה בגדר חומר חקירה ולנאשמים אין זכות עיון בה (ראו: מ"ת (מחוזי ת"א) 25166-07-15 **רוחן נ' מדינת ישראל** (נבו 7.10.2018)).

8. הטענות שהעלו הנאשמים כדי לסתור כלל יסודי זה – אינן מבוססות. כך, טענת הנאשמים כאילו התרשומת בן חפץ לבן-חמו מתעדת את טובת ההנאה שהובטחה לחפץ כעד מדינה ולכן יש לסווגה כחומר חקירה – היא מטעה. נשוב ונדגיש: חילופי הדברים **המלאים** בין חפץ לבן-חמו מתועדים, ולכן ההגנה יכולה להתחקות על נקל אחר השתלשלות העניינים ולהבין מה נאמר, הובטח או הוסבר לחפץ ומה ביקש חפץ עצמו ואין לה צורך בתרשומת חלקית שערך חוקר לעצמו כדי לפענח עניין זה.

9. נוסף על כך, עיון בתמלילי השיחות בין חפץ לבן חמו מבהיר, כי בן חמו חזר שוב ושוב על כך שכל טובת הנאה אותה מבקש חפץ לקבל כפופה לאישור פיקוד המשטרה והפרקליטות ולא סיכם עימו דבר. כך למשל, במקטע הבא, מבהיר בן חמו לחפץ כי דרישתו לחסינות עשויה להידחות לאחר שתועבר לפרקליטות ולפיקוד המשטרה:

> "נחקר, ניר חפץ: אבל בוא נגיד אנחנו נשב ביחד נעשה, נחשוב, נחשוב, נחשוב. בגלל זה גם חשבתי ש... שכדי להשאיר אם אנחנו חותמים כדי להשאיר את זה עוד כמה ימים בשקט ו...
> חוקר מס' 1, צחי בן חמו: **אנחנו לא שם עדיין**.
> חוקרת מס' 2, ציפי גז: אנחנו ממש...
> נחקר, ניר חפץ: לא, בסדר אבל...
> חוקרת מס' 2, ציפי גז: **אנחנו רחוקים משם מאוד כרגע**.
> חוקר מס' 1, צחי בן חמו: **חפץ אנחנו צריכים לספר את כל זה ולהגיד שאתה רוצה לקבל את החסינות המוחלטת מפני העמדה לדין**.
> נחקר, ניר חפץ: **נכון אני אומר אם כן.**
> חוקר מס' 1, צחי בן חמו: **ואני אומר לך שיכול להיות מצב שיגידו**

לא...
נחקר, ניר חפץ: בסדר." (נ/1948, עמ' 34, שורות 15-26. ההדגשות הוספו).

ובהמשך:

"חוקר מס' 1, צחי בן חמו: **יכול להיות שהם לא יסכימו לבקשה שלך תיקח את זה בחשבון**
נחקר, ניר חפץ: אני לא... בשביל זה אני מחכה.
חוקר מס' 1, צחי בן חמו: יפה. או – קיי" (נ/1948, עמ' 35, ש' 6-14)

10. לשלמות התמונה תוסיף המאשימה ותציין, כי גם משיחות ההמשך בין חפץ לבן-חמו, עולה בבירור כי לא מובטחת לו, בשיחות בין השניים, טובת הנאה כלשהי באותה נקודת זמן וכי הענקתה של טובת הנאה כזו כפופה לאישור הגורמים המוסמכים. כך למשל, בן חמו מבהיר לחפץ כי "כדי להגיע לעומק הבקשה שאתה ביקשת... של חסינות מוחלטת... **כרגע אנחנו לא שם כי כרגע מה שאני מקבל מה... מהפיקוד שלי והפרקליטות לא מצליחים להבין בדיוק את טיב הראיות שאתה מספר**" (נ/1951, עמ' 2-3; נ/1951, עמ' 5, ש' 10-13, ועמ' 6 ש' 12-24).
11. יוצא אם כן, כי בניגוד לטענת ההגנה, חילופי הדברים בין בן-חמו לחפץ, בשלב שבו ערך בן חמו את התרשומת **אינם** השלב שבו "טובת ההנאה מתגבשת [ו]בו נקבע מה יקבל העד ומה יידרש למסור בתמורה" (סעיף 15 לבקשה). מדובר בשיח ראשוני, שתועד במלואו ושבו הובהר לחפץ כי כל טובת הנאה שתינתן לו כפופה לאישור הפיקוד. ממילא, טובת ההנאה שניתנה לו, בסופו של דבר, מפורטת בגדרי הסכם עד המדינה.
12. הנאשמים מוסיפים וטוענים כי קמה להם זכות עיון בתרשומת משום שהתרשומת היא "מה שסנ"צ בן חמו העביר, בזמן אמת, למפקדיו ולפרקליטות" (סעיף 20 לבקשה). הנאשמים טוענים כי מעדותו של בן חמו עלה כי הוא עדכן את הפיקוד ואת הפרקליטות על אודות השיח בינו לבין חפץ ועל כך שבאותו שלב, לא היו בנמצא תמלילים רשמיים של השיחות בינו לבין חפץ. מכך מסיקה ההגנה, כי בן חמו העביר את התרשומת האמורה למפקדיו ולפרקליטות שעל בסיסה התקבלו החלטות בענייננו של חפץ.
13. מדובר, בכל הכבוד, בקפיצה לוגית לא מבוטלת, שאותה בן חמו כלל לא אישר בעדותו. ראשית, חקירותיו של חפץ הוקלטו, וההקלטות היו זמינות לשמיעה עוד טרם שנערך תמלול. שנית, ברור כי לפיקוד המשטרה ולפרקליטות היו דרכים אחרות להיחשף, בזמן אמת, לתוכנם של חילופי הדברים בין חפץ לבן חמו, בין אם באמצעות תקצירי חקירה, ובין אם בדיווח שנמסר בעל פה (וראו למשל, תקציר ראשי הפרקים שמסר חפץ, נספח להסכם עד המדינה ת/406) הדברים ידועים להגנה, ועלו, לא אחת, במהלך המשפט. על רקע מכלול זה, המסקנה כאילו בהעדר תמלילים רשמיים, הדרך **היחידה** שבה פיקוד המשטרה והפרקליטות היו יכולים להיחשף לחילופי הדברים בין חפץ לבן חמו או היא באמצעות תרשומת שערך בן חמו היא טענה שאין לה בסיס.
14. חשוב מכך, בניגוד לפרשנות של ההגנה, שאינה אלא הנחת המבוקש, **בן חמו לא אישר בעדותו שהוא העביר את התרשומת האמורה למפקדיו וגם לא אישר שהתרשומת הזו היתה הבסיס לעדכונים שנמסרו על ידו לדרג הפיקוד ולפרקליטות**. נבחן את המקטע מתוך עדותו שהובא בבקשה (ההדגשה הוספה):

ש : אני שואל האם העברת למפקדים שלך את העובדה שהוא אומר לכם .

ת : משא ומתן הזה משתקף במאת האחוזים.

ש : תסביר לי איך, כי הרי זה מוקלט.

ת : אז או ששומעים, או שאחר כך קוראים את מה ש...

ש : אין לקרוא, התאריך של הפרוטוקול הזה,

ת : לא, **או שכותבים אחר כך מה עלה ושומעים אחר כך**.

ש : לא ראינו שכתוב שהוא לא מעורב ברגולציה ואתם תתאכזבו ואתם טועים בדרך וכו' .

ת : לא, אני מדבר על אחר כך בשיח הפנימי בין מי שמנהל את החקירה, בסופו של דבר זה צח"מ שמנוהל על ידי מפקדה יחידה בעצמו ראש זרוע חקירות, זה משתקף במאת האחוזים בפניהם.

15. בן חמו מאשר, אם כן, כי הוא שיקף למפקדיו את המשא ומתן וכאשר הוא נשאל על ידי עו"ד חדד "תסביר לי איך, כי הרי זה מוקלט" הוא מסביר כי קיימות שתי אפשרויות לשקף את תוכן הדברים: "**או ששומעים**" – כלומר, עוקבים אחר החקירה בזמן אמת או שומעים את ההקלטות; או ש"**כותבים אחר כך מה עלה ושומעים אחר כך**", כלומר, **לאחר** החקירה מסכמים את תוכנה או שומעים אותה פעם נוספת ומעבירים עדכון לדרג הפיקודי על הבסיס הזה. בניגוד לנטען, אפוא, בן חמו לא מאשר, במקטע המצוטט לעיל, כי הוא העביר את התרשומת למפקדיו, כי היתה הבסיס לעדכונים שמסר, או כי על בסיסה התקבלו החלטות כלשהן.
16. ממילא, להגנה אין כל זכות להיחשף לשיח פנימי שהתנהל בתוך רשויות החקירה ובוודאי שאין לה זכות לדעת "מה סברה המדינה בזמן אמת" ביחס לגרסתו של חפץ, כפי שהיא מבקשת בסעיף 24 לבקשה. טענות ההגנה בעניין זה חוטאת לרציונל הבסיסי ביותר של הגנה על שיח פתוח וחופשי בתוך רשויות החקירה, שיח שנועד לאפשר להן למלא את תפקידן כראוי. על חשיבות ההגנה על שיח זה עמד בית המשפט העליון פעמים רבות, הדברים ידועים ולא נרחיב בהם (בש"פ 7008/97 **מדינת ישראל נ' הורוביץ**, נא(5) 224 (1997);). ממילא, חשיפתו של שיח זה אינה תורמת להגנת הנאשמים במאומה, שכן השאלה הרלוונטית המונחת להכרעתו של בית המשפט בסופו של דבר אינה מה סבר גורם כזה או אחר ברשויות האכיפה, או מה היה השיח בין גורמים שונים בזמן אמת, אלא **מה הובטח ומה סוכם בפועל מול העד**, ודברים אלו מתועדים בתיעוד החזותי והקולי מזמן אמת.
17. בנסיבות העניין, שבהן המסמכים המבוקשים לא אותרו – לא ניתן להיענות לבקשת ההגנה, שלעמדת המאשימה היא ממילא נטולת בסיס.

כ"ה חשון תשפ"ז, 05 נובמבר 2026

יהודית תירוש, עו"ד
משנה לפרקליטת המחוז
בפרקליטות מחוז ת"א
(מיסוי וכלכלה)

ניצן וולקן, עו"ד
סגנית מנהל
מחלקת ניירות ערך
בפרקליטות מחוז ת"א
(מיסוי וכלכלה)

ספיר יזרלביץ דיין, עו"ד
סגנית
בפרקליטות מחוז ת"א
(מיסוי וכלכלה)

אוראל בן מוחה, עו"ד
סגן בכיר
בפרקליטות מחוז ת"א
(מיסוי וכלכלה)

רונלי אשר, עו"ד
סגנית
בפרקליטות מחוז ת"א
(מיסוי וכלכלה)

שרי פינקלשטיין פצ'ה, עו"ד
עוזרת
בפרקליטות מחוז ת"א
(מיסוי וכלכלה)